

és az alkalmazott tudományokra, valamint a szépirodalomra. Fontosabb különgyűjtemények: a) 20 000 folyóirat, ebből 2000 a kurrens. *Bellini* igazgató többre becsüli őket a könyveknél, mert a tudomány legújabb eredményeiről és friss törekvéseiről adnak hírt. b) 5000-nél több szótár és enciklopédia, a XVI. századtól máig. c) Olasz folklór és nyelvjárás gyűjtemény. d) Zenetörténeti gyűjtemény. (Bartók Béla művei is megvannak itt.) e) Filmtörténeti gyűjtemény. Katalógusában 50 000 cédula! f) Színháztörténeti gyűjtemény, 30 000 kat. cédulával. (Ez a csak folyóiratokban közölt színpadi művekre is kiterjed.) g) Grafikai gyűjtemény. h) Turisztikai gyűjtemény 4000 útikönyvvel. i) Antiqua gyűjtemény 32 000 vetustissima és régikönyv kötettel. j) A Milánóra és Lombardiára vonatkozó tájgyűjtemény.

Az új beszerzésekről hetenként újított kiállítás és a „Città di Milano” folyóiratban közölt tájékoztató útján értesítik a

közönséget. A könyvek színes fedőlapjait megőrzi művészek és rajzolók számára.

A palota dísztermében, amelynek három falát egyetlen kép, Benedetto Castiglioni *Orfeusa* díszíti, előadásokat szoktak rendezni.

Ez a sokoldalú tevékenység a könyvtárt igazi kulturális intézetté avatja.

Külön figyelmet érdemel a városban szétszórta elhelyezett 20 fiók, egyenként 6—12 000 kötetnyi állománnyal. Feladatuk többek között az, hogy tehermentesítsék a központi könyvtárt a közművelődési könyvtári teendők alól.

Amikor látogatásunkat befejeztük, egyetértettünk az olasz kartársakkal: ez valóban az egyik legszebb modern olasz könyvtár, amely mindent elkövet, hogy olvasói segítségére legyen. Ezzel magyarázható a nagy látogatottság is: 1959-ben napi átlagban 1000-nél többben olvastak és kutattak benne.

Tassy Ferenc

A pécsi libresso

Miniatűr eszpresszó-könyvtár, ún. libresso működik Pécsen. A mindössze tíztizenöt embert befogadó helyiséget belső ajtó köti össze a fenntartó könyvesbolttal, tulajdonképpen ennek érdekében is hozták létre, ti. hogy a libressóban felkeltsék az érdeklődést az új kiadványok iránt, s azokat itt rögtön meg lehessen vásárolni.

Természetesen a libresso lényege nem ebben merül ki (s hogy nem is csak erre számítottak, mutatja például nyitvatartási ideje, jóval később zár a boltnál). Főleg mint könyvtár érdekes, bár hatékonysága — helyzetéből, méreteiből következik — erősen korlátozott.

Felszerelése néhány kis asztal, egy presszógép, a „könyvtári állomány” egy könyvszekrényben van elhelyezve. A falakon képek, reprodukciók, s egy csendet kérő tábla, mert a libresso olvasóterem. Ez teszi sajátossá, vonzza ide az olvasni szerető embereket, a klubjelleg, az otthonosság, a társasági élet és az irodalom összekapcsolásának kellemes légköre. A könyvtárban elsősorban dolgozik az ember, a hely célja, szelleme eleve ezt kívánja, míg itt egy dupla s egy könyv mellett szórakozik, fesztelenül érzi magát. Ugyanakkor hasznos ez a szórakozás, hiszen művelődést, irodalmi tájékozódást jelent.

A libresso, jellege és lehetőségei következtében (az elmélyült tanulmányozást nem engedik meg a körülmények), szépirodalmi „profilú”. Az asztalokon a *Kortárs*, *Jelenkor*, s más irodalmi folyóirataink legfrissebb számait találja a látogató, a szabadpolcként használt könyv-

szekrényben a Szépirodalmi, az Európa Kiadó stb kiadványai, a legutóbb megjelent munkák között válogathat olvasni-valót. Ez érthető, hiszen a vásárlókat elsősorban az újdonságok érdeklik. A jól összeállított anyag részint tájékoztatást ad, ha csak nagy vonalakban is, könyvkiadásunkról, részint a néhány száz kötetes élő ajánlókatálógus, felhívja a figyelmet a jelentősebb munkákra, eligazít az új kiadványok színes áradatában.

Igy aztán aki rendszeresen jár ide, a könyvek cserélése folytán nyomon követheti a kiadást, figyelemmel kísérheti az irodalmat. Természetesen ez a könyvtárral szemben némi könnyebbé teszi, mivel az állomány a megjelent könyvanyag áttekinthetőbb kivonatát adja, s közvetlenül magukkal a könyvekkel szemlélteti.

A libresso tulajdonképpen jelentőségét azonban nem ebben látom. Közönsége főleg olvasni szerető emberekből áll, hiszen nem szórakozóhely, tehát mint ilyen nem csábít be senkit. De sokan vannak még, akik csak kezdenek olvasóvá válni, s olvasási igényük, főleg biztos izlésük alig van. Ezeket a hely hangulata inkább vonzza, mint a könyvtár, bár az út odavezet majd a libressóból is. A körülhatárolt anyag pedig bevezeti őket a mai irodalomba, s hozzászoktatja a színvonalas művekhez, szintén a könyvtárakat s általában a művelődést szolgálva. Vérmes reményeket persze nem fűzhetünk a kis könyvtár működéséhez, de föltétlenül hasznosnak ítéljük a kezdeményezést. (*Gubancsik Béla*)